

Το διπλό παιχνίδι της νυχτερίδας

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

[nyxterida_mesa](#) Όλοι τις ξέρουμε τις νυχτερίδες... Ζουν πάντα χωμένες σε τρύπες και γωνιές, μακριά από τον κόσμο, και δε βγαίνουν ποτέ στο φως της μέρας παρά μόνο το σούρουπο. Γιατί όμως;

Κάποτε λοιπόν είχε ξεσπάσει πόλεμος ανάμεσα στα πουλιά και τα τετράποδα ζώα. Και για κάμποσο καιρό ήταν άγνωστο ποιος θα ήταν ο νικητής.

- Έλα μαζί μας και συ νυχτερίδα, της λέγαν τα πουλιά .
- Εγώ είμαι τετράποδο, απαντούσε κουνώντας το κεφάλι της αρνητικά η νυχτερίδα.

Μα και στα τετράποδα που της ζητούσαν να πολεμήσει στο πλευρό τους απαντούσε:

- Μα πώς; Εγώ είμαι πουλί.

Κι έτσι τα είχε καλά και με τους μεν και με τους δε, γιατί δεν τους πολεμούσε κι έμενε ουδέτερη.

Ο πόλεμος όμως πέρασε κι έγινε ειρήνη κι όλοι , πουλιά και τετράποδα, έκαναν χαρές μεγάλες. Πηγαίνει μια και δυο και η νυχτερίδα να γιορτάσει μαζί με τα πουλιά.

- Μα εσύ είσαι τετράποδο , το ξέχασες;

Και τα πουλιά της γύρισαν την πλάτη περιφρονητικά.

Τα ίδια και χειρότερα της φέρθηκαν τα τετράποδα όταν ντροπιασμένη αναγκάστηκε να πάει μαζί τους.

- Ξεχνάς πως είσαι πουλί; της είπαν περιγελώντας την και διώχνοντάς την.

Κι αυτή κρύβεται από τότε ντροπιασμένη, **γιατί όποιος παίζει διπλό παιχνίδι στο τέλος την παθαίνει και δεν του μένει κανείς φίλος ν' ακουμπήσει.**

Δ.Σ.

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις τον μύθο

%Mythos_nyxterida1%